

Omdømme mellem Nationerne. Mit Standpunkt i denne Sag er altsaa det samme, som jeg stadig har hævdet — og hvortil jeg har Støtte og Tilslutning fra de Erhvervsorganisationer, jeg har den Ære at være med til at repræsentere —, at Maalet er Pari, men det Maal har vi, som nævnt, nærmet os alt for hurtigt. Derfor mener jeg, at det Stykke, der er tilbage til Pari, maa tage en rum Tid, saaledes at vi f. Eks. faar Guldindløselighed nu eller om nogen Tid til 90 og derefter stigende med 1 Point aarlig, saa at vi naar Pariteten om ca. 10 Aar. Nationalbanken svarer, at saa skal vi skifte Guldmønter hvert Aar. Jeg skønner ikke, at det i nogen Maade er nødvendigt. Det drejer sig jo ikke om, at enkelte Personer kommer løbende ind i Nationalbanken og vil have en Tikroneseddel byttet, det vil komme til at dreje sig om større Beløb, Hundredetusinder af Kroner, og saa er der ingenting i Vejen for, at der kan gives Guld for det med den Mønt, vi har, efter Kursen, der gælder. Der er vel heller neppe saa mange, der vil have de Sedler byttet, de har, naar de ved, at Sedlerne bliver mere værd i Løbet af et Aar. Jeg tvivler ikke om, at det er teknisk gørligt, hvis man vil det, men det fremgaar desværre af det, der foreligger fra Nationalbanken, at Nationalbanken *vil* ikke. Vi kunde imidlertid paa den Maade faa en stabil, rolig Opgang til Pari, og vi vilde ogsaa derved vinde det, at Prisfaldet kunde følge med Kronens Opgang, saa at vi ikke risikerede en Katastrofe som den, vi vil komme ud for efter det foreliggende Forslag.

Jeg kan tiltræde, at Nationalbanken faar de foreslaaede Kreditter stillet til Raadighed, men jeg kan ikke være med til, at Minimumskursen bliver forhøjet. Jeg vil ikke med min Stemme bidrage til den nærliggende Mulighed snart at faa Kronen i Pari — jeg mener nemlig, det bliver Følgen — og derved etablere den uopaakrævede og skadelige store Afstand mellem Priser og Produktionsomkostninger, der vil virke saa ødelæggende, maaske mest for Landbruget, fordi Landbruget har den langsomme Omsætning. Jeg forstaar ikke, at man ikke fra alle Sider vil bidrage til, at det ene kan faa Tid til at afpasse sig efter det andet. Gaar det som nævnt, tror jeg, det vil faa uhyre slemme Følger — værre, end man nu kan se. For Landbrugets Vedkommende vil det gaa saaledes, at først vil man indskrænke Forbruget til det mindst mulige, dernæst tæres der af egen og Familiens Kapital, og Kautionisterne maa bøde, saa forringes Besættningen, og derefter er der ikke ret langt til Enden, til Fallitten. Tilbage er der saa en

afklædt og forsømt Ejendom, et stort Samfundstab er konstateret, og en Familie er gjort hjemløs. Derfor maa jeg meget beklage, at man ikke vil enes om at gøre, hvad man kan, for at hindre denne hurtige Stigning til Pari. Det er jo i Virkeligheden for galt i Løbet af et Aar at slaa Priserne ned med 40 pCt., uden at der bliver Tid til at indstille sig derpaa. Det er min fuldkomne Overbevisning, at ved en langsom Stigning vilde mange af disse Ulykker afbødes. Men fastholder alle Partier, saaledes som det synes, det Forslag, som nu er forelagt, hvorved der skal sikres Spekulanterne mindst de 89 Point. . . . (Erhvervsministeren [Stau-ning]: 85.) . . . ja, under visse Forhold 85, men saa skal det naturligvis knibe stærkt — men skal der altsaa sikres Spekulanterne en Gevinst ved, at Kronen i Løbet af kort Tid drives op til 97—98, maa jeg til sin Tid, naar Lovforslaget kommer til tredie Behandling, overveje at stemme imod Lovforslaget.

Og jeg vil sige til det radikale Venstre, at hvis de vil redde Kronen fra at gaa i Pari straks, saa skulde de slutte sig til min Opfattelse og modsætte sig denne Minimumskurs af 89, thi det kan meget vel gaa saadan, at den Undersøgelse, det ærede Medlem Hr. Rode sætter sin Lid til, ikke er færdig, før Kronen er i Nærhed af Pari. Hvis Undersøgelsen angaaende Nedskæringen og dens Følger foreligger, før Kronen er nær ved Pari, vil jeg tage dette Forhold under Overvejelse ud fra rent saglige Hensyn, men hvordan det end gaar, maa jeg afgjort kræve — og det vil jeg gøre her ved denne Lejlighed —, at der i Tilslutning til og sammen med Kronens Stigning sker en Lempelse for Erhvervene af Skatter, Afgifter, Jernbanetakster, Lønninger o. s. v. i samme Forhold, som Kronen stiger. Den allerede skete Stigning berettiger i høj Grad, at noget saadant sker, og man bør gaa dertil, hvis man alvorligt ønsker at støtte Erhvervene paa en sund og god Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den af det ærede Medlem Hr. Pinstrup forfægtede Plan til Hævning af Kronen vil det ikke være muligt at beskæftige sig med i en kort Bemærkning, og det er derfor heller ikke af den Grund, jeg har taget Ordet, men af to andre Grunde.

Det ærede Medlem sagde, at jeg i Valutaudvalget for ret nylig har udtalt mig for Pariteten. Det er ikke rigtigt. Den sidste Gang jeg overhovedet har udtrykt et Haab